

UCHWAŁA Nr 110 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 sierpnia 1983 r.

w sprawie pomocy uspołecznionych zakładów pracy w zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych załóg.

W celu zwiększenia roli zakładów pracy w poprawie warunków mieszkaniowych pracowników i zapewnienia stabilizacji zatrudnienia, wykorzystywania istniejących rezerw materiałowo-technicznych oraz możliwości organizowania pracy załóg w dni wolne od pracy na rzecz budownictwa mieszkaniowego Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Zakłady pracy powinny wpływać na poprawę warunków mieszkaniowych swoich pracowników przez realizację budownictwa zakładowego oraz udzielanie pomocy pracownikom przystępującym do spółdzielni mieszkaniowych, zespołom pracowniczym i młodzieżowym, a także poszczególnym pracownikom budującym domy jednorodzinne (lokale).

§ 2. 1. Zakładowe budownictwo mieszkaniowe może być realizowane z udziałem pracowników na podstawie decyzji rady pracowniczej podjętej w porozumieniu ze związkiem zawodowym, według zasad i warunków określonych w umowach zawieranych przez zakład pracy z zainteresowanymi pracownikami.

2. Udział, o którym mowa w ust. 1, może być wnoszony w formie pieniężnej przed zasiedleniem mieszkania lub stanowić wartość wkładu pracy własnej w realizację budowy.

3. Udział, o którym mowa w ust. 1, nie może być niższy niż 10% kosztów budowy mieszkania.

4. W uzasadnionych wypadkach zakład pracy może zwrócić pracownikowi (wyplacić) ze środków zakłado-

wego funduszu mieszkaniowego równowartość jego udziału w kosztach budowy mieszkania po przepracowaniu 10 lat w danym zakładzie pracy — w wysokości 50%, a po przepracowaniu 15 lat — pozostałą część, pomniejszoną o wysokość kaucji mieszkaniowej.

5. Okresy pracy, o których mowa w ust. 4, należy liczyć od dnia zawarcia umowy określonej w ust. 1, z tym że w stosunku do pracowników, którzy do dnia zawarcia umowy przepracowali w danym zakładzie co najmniej 10 lat, okresy te mogą być skrócone do 5 lat.

6. W razie zwolnienia mieszkania przez pracownika przed upływem terminów określonych w ust. 4 udział pracownika, pomniejszony o wysokość kaucji mieszkaniowej, podlega zwrotowi.

7. Zasady określone w ust. 4—6 powinny być zamieszczone w umowach, o których mowa w ust. 1.

8. Przepisów ust. 1—7 nie stosuje się do budownictwa zakładowego przeznaczonego na mieszkania funkcyjne.

§ 3. Ponadnormatywne wyposażenie i wykończenie mieszkań w budynkach zakładowych, przekraczające zakres ustalony w wytycznych wyposażenia i wykończenia mieszkań i budynków mieszkalnych, oraz budowa garaży są dokonywane ze środków przyszłych mieszkańców.

§ 4. 1. Zakład pracy może uzyskać kredyt bankowy w wysokości do 40% kosztów budowy.

2. Kredyt jest spłacany ze środków zakładowego funduszu mieszkaniowego, a okres jego spłaty wynosi do 15 lat

3. Szczegółowe zasady udzielania kredytu na realizację zakładowego budownictwa mieszkaniowego określa Prezes Narodowego Banku Polskiego.

§ 5. 1. Pomoc zakładów pracy może być udzielana w formie finansowej, organizacyjnej, materiałowej, sprzętowo-transportowej, wykonawstwa budowlanego, uzbrojenia terenów oraz produkcji materiałów budowlanych na podstawie umów zawartych z pracownikami przez zakład pracy.

2. Pracownik może uzyskać z zakładowego funduszu mieszkaniowego pożyczkę na wkład mieszkaniowy na spółdzielcze mieszkanie lokatorskie lub własnościowe oraz na wkład własny przy budowie domu jednorodzinnego (lokalu). Wysokość pożyczki powinna być zróżnicowana w zależności od celu, na jaki ma być przeznaczona, i od dochodu pożyczkobiorcy, przypadającego na jednego członka rodziny.

3. Pomoc zakładu pracy może obejmować również:

- 1) odprzedaż po cenach detalicznych zbędnych materiałów budowlanych,
- 2) obsługę inwestorską (np. opracowanie dokumentacji, przygotowanie terenu, nadzór budowlany) realizowaną przez własną służbę inwestycyjną,
- 3) udostępnianie sprzętu budowlano-montażowego i transportowego,
- 4) świadczenie usług budowlanych przez własne grupy budowlano-montażowe.

4. Usługi wymienione w ust. 3 pkt 2—4 są rozliczane według zasad określonych przez radę pracowniczą w porozumieniu ze związkiem zawodowym, w wysokości nie niższej niż koszty uzasadnione.

5. Na podstawie umów zawartych z terenowymi organami administracji państwowej zakłady pracy udzielają pomocy w uzbrajaniu terenów pod budownictwo mieszkaniowe wykonywane na rzecz pracowników zakładu. Pomoc ta może dotyczyć udziału finansowego (z zakładowego funduszu mieszkaniowego), materiału wego, wykonawstwa oraz udostępniania sprzętu.

6. Zakłady pracy mogą podjąć produkcję materiałów na potrzeby budownictwa mieszkaniowego dla pracowników.

§ 6. 1. Spłata pożyczki określonej w § 5 ust. 2 może być przez radę pracowniczą — w porozumieniu ze związkiem zawodowym — zawieszona, a następnie umorzona po przepracowaniu przez pracownika w zakładzie pracy co najmniej:

- 1) 10 lat — w 50%,
- 2) 15 lat — w pozostałych 50%.

Przy ustalaniu okresów pracy stosuje się odpowiednio § 2 ust. 5.

2. Decyzje o zawieszeniu spłaty pożyczki i jej umorzeniu podejmuje zakład pracy, uwzględniając życiową i materialną sytuację pożyczkobiorcy.

3. Wysokość umorzonej kwoty nie może przekraczać 300 tys. zł.

4. W razie wcześniejszego rozwiązania stosunku pracy przez pracownika za wypowiedzeniem, przez zakład pracy bez wypowiedzenia, przez przyczyn wymienionych w art. 52 § 1 Kodeksu pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy przewidzianego w art. 65 tegoż kodeksu — wysokość nie umorzonej kwoty podlega jednorazowej spłacie w terminie określonym w umowie.

§ 7. 1. W celu ułatwienia pracownikom szybszego zgromadzenia środków na wkłady mieszkaniowe oraz uzyskania dodatkowych środków na zwiększenie funduszu mieszkaniowego z przeznaczeniem na budownictwo mieszkaniowe Minister Finansów udzieli zakładom pracy sfery produkcyjnej i usług materialnych, podejmującym pracę w wolne soboty i inne dni ustawowo wolne od pracy, ulgi w podatku od płac w zakresie wynagrodzeń należnych za pracę w te dni w wysokości 60% obowiązującej stawki podatkowej od tych wynagrodzeń.

2. Środki powstałe z zastosowania ulgi, o której mowa w ust. 1, przeznaczają się w całości na zakładowy fundusz mieszkaniowy.

3. Do korzystania z części zakładowego funduszu mieszkaniowego, pochodzącej ze środków powstałych z zastosowania ulgi w podatku od płac, są uprawnieni w pierwszej kolejności pracownicy, którzy podjęli pracę w wolne soboty i inne dni ustawowo wolne od pracy.

4. Szczegółowe zasady korzystania z funduszu, o którym mowa w ust. 3, ustala kierownik zakładu pracy i rada pracownicza w porozumieniu ze związkiem zawodowym działającym w tym zakładzie.

§ 8. 1. Ministrowie będący organami założycielskimi przedsiębiorstw wydadzą w porozumieniu z Ministrem Administracji i Gospodarki Przestrzennej branżowe zasady motywacji i udziału zakładów pracy w zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych załóg.

2. Organy założycielskie dokonują kontroli realizacji zasad, o których mowa w ust. 1.

§ 9. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego udzielą szerokiej pomocy zakładom pracy w realizacji budownictwa mieszkaniowego, w tym również jednorodzinnego, oraz spowodują wyznaczenie komórek organizacyjnych urzędów wojewódzkich i terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego do koordynowania całości zagadnień związanych z rozwojem tego budownictwa, a także rejestrowania umów cywilnoprawnych stanowiących podstawę do zorganizowa-

nia i podjęcia działalności przez zespoły pracowni i młodzieżowe, o których mowa w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1982 r. w sprawie zasad udzielania kredytu bankowego na cele mieszkaniowe (Dz. U. z 1983 r. Nr 1, poz. 4).

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Prezes Rady Ministrów: w z. *J. Obodov*